

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/173/2019
Identifikačné číslo spisu: 5412202128
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5412202128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F. P. C., bývajúceho v X. XXX, proti žalovaným 1/ F. Q., bývajúcom v X. XXX, zastúpenom JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom v Podbielí 177 a 2/ Obci Párnica, Párnica 116, o odstránenie závadného stavu odvodňovacieho kanála, vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4 C 30/2012, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. júla 2018 sp. zn. 10 Co 98/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca a žalovaný 2/ nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) ostatným rozsudkom z 21. decembra 2017 č.k. 4 C 30/2012-435 uložil (výrok I.) žalovanému 2/ povinnosť na svoje náklady odstrániť doterajšie kanalizačné potrubie PVC DN 370 mm v celkovej dĺžke 66 m na pozemkoch parc. KN-C č. XX/X - záhrady o výmere 844 m² a č. XX/X - záhrady o výmere 117 m² zapísaných na LV č. XXX pre obec a kat. územie X. a uložiť na svoje náklady nové kanalizačné potrubie 2 x PVC DN 500 mm v dĺžke 66 m v pôvodnom profile kanála (koryte kanála) na uvedených pozemkoch a súčasne odslepiť jednu železobetónovú rúru DN 600 mm prechádzajúcu popod teleso cesty I/70, ktorá je v súčasnosti zaslepená, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. uložil žalovanému 1/ povinnosť po právoplatnosti rozsudku umožniť žalovanému 2/ vstup na pozemky parc. KN-C č. XX/X - záhrady o výmere 844 m² a č. XX/X - záhrady o výmere 117 m² zapísaných na LV č. XXX pre obec a kat. územie X. na nevyhnutý čas potrebný na splnenie povinnosti odstránenia doterajšieho kanalizačného potrubia PVC DN 370 mm v dĺžke 66 m a uloženie dvoch kanalizačných potrubí PVC DN 500 mm v dĺžke 66 m na pozemkoch parc. KN-C č. XX/X a XX/X k. ú. X.. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). Žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 % (výrok IV.). Štátu priznal nárok na náhradu trov konania, a to voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 90 % a voči žalobcovi v rozsahu 10 % (výrok V.).

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 1/ rozsudkom z 25. júla 2018 sp. zn. 10 Co 98/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. (výrokom I. bola uložená

povinnosť žalovanému 2/, ktorý odvolanie nepodal, ale ide o bezprostredne na seba nadväzujúce výroky, pozn.), IV. a V. ako vecne správny potvrdil, nezaoberal sa výrokom III. Žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu a voči žalovanému 2/ žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Najskôr uviedol, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal rozsiahle dokazovanie a na jeho základe zistil riadne skutkový stav veci a spor rozhodol v súlade s právom. Vzhľadom na technickú zložitosť a náročnosť riešenej problematiky bolo nutné vykonať znalecké dokazovanie, keďže zistenia znalca boli základom pre meritorne rozhodnutie. Okresný súd zohľadnil v súdnej veci všetky skutočnosti skutkovo a právne významné a ich v dôvodoch svojho rozhodnutia aj dôsledne vyargumentoval. Nad rámec dôvodov uvedených súdom prvej inštancie (s ktorými sa odvolací súd stotožnil - § 387 ods. 2 CSP, pozn.) uviedol, že ani argumentácia žalovaného 1/ v odvolaní, ktorá iba opakovala jeho procesnú obranu pred súdom prvej inštancie, nebola spôsobilá narušiť vecnú správnosť prijatých záverov súdu prvej inštancie.

2.2. Vecne poukázal na znenie § 417 ods. 2 v spojitosti s § 4 Občianskeho zákonníka na základe ktorých súd prvej inštancie uložil povinnosť (presne vyšpecifikovanú a podloženú aj odbornými závermi znalca) odstrániť existujúci závadný stav, čo spravili svojím počínaním, vytvorili faktickým konaním porušujúcim a obídením administratívneho práva, teda uložil im odstrániť v dôsledku ich faktického konania hroziacu škodu na majetku žalobcu. Vhodnosť a primeranosť týchto opatrení vždy závisí na okolnostiach konkrétneho prípadu, tento princíp pretavil správne okresný súd aj do rozhodovania v merite veci, keď aplikáciou § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka uložil konkrétnu (aktívnu) povinnosť žalovaným (ohroziťom) vykonať činnosti, ktoré môžu zabrániť hroziacej škody.

2.3. Vecne správne je (aj) rozhodnutie o náhrade trov konania. Pomer úspechu/neúspechu strán v spore bol súdom ustanovený správne a zodpovedajúco rozsahu čistého úspechu žalobcu. Obdobne bol rozhodujúci aj úspech/neúspech strán sporu pri rozhodovaní o náhrade trov konania štátu, vychádzajúc z tohto princípu okresný súd priznal štátu trovy voči stranám konania v správnom rozsahu.

2.4. V odvolacom konaní bol úspešnou stranou sporu žalobca, ktorému priznal odvolací súd nárok voči žalovanému v 1/ rade na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným 2/, krajský súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalovaného 2/ nepriznal, keďže žalovaný 2/ odvolanie proti rozsudku nepodal.

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný 1/. Toto odôvodnil § 420 písm. f/ CSP (dovolaateľ nesprávne uvádzal ods. 1 § 420 CSP, pozn.) a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Zároveň požadoval odložiť vykonateľnosť rozhodnutí oboch nižších súdov. Výrok I. ukladajúci povinnosť (iba) žalovanému 2/, ktorý odvolanie ani dovolanie nepodal, bol v danej veci v hre z dôvodu uvedeného v § 439 písm. a/ CSP.

3.1. V súvislosti s § 420 písm. f/ CSP žalovaný 1/ nesúhlasil s právnym posúdením veci odvolacím (i prvostupňovým) súdom, ktorý pri posúdení žalobného nároku nesprávne vychádzal z ustanovenia § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže v posudzovanej veci sa jednalo o zásahy už vykonané, trvajúce alebo opakujúce, a teda nešlo o zásahy, ktoré len hrozia. Ak súd žalobe vyhovel, tak podľa názoru žalovaného 1/ išlo o neprimerané opatrenie, hrubo zasahujúce do jeho vlastníctva pozemkov.

3.2. V súvislosti s § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalovaný 1/ za zásadnú považoval právnu otázku, či žalobný návrh je potrebné podriaďiť pod konanie podľa § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka, alebo pod konanie podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ďalej k tomu (iba) uviedol: „Odvolací súd v rozpore s nazhromaždenými dôkazmi, z ktorých je dostatočným spôsobom preukázané, že ak zásahy do vlastníctva žalobcu boli, tak boli vykonané už v dávnej minulosti, že trvajú a teda poskytnutie ochrany žalobcovi bolo možné len podľa § 123 a nasl., Obč. zák. a nie podľa § 417 ods. 2/ obč. zák.“

3.3. Žalovaný 1/ nakoniec uviedol, že nesúhlasí s vypustením časti žalobného návrhu súdom prvej inštancie, čím malo dôjsť k neoprávneným zásahom do práv žalobcu.

4. Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril a žalovaný 2/ žiadal napadnuté odvolacie rozhodnutie zrušiť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§

35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 1/ treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 7 Cdo 312/2018, 8 Cdo 67/2017).

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3 Cdo 42/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 8 Cdo 99/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je skôr reštriktívny výklad (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017).

9. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

10. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1 Cdo 206/2016, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 158/2017, 7 Cdo 312/2018, 8 Cdo 99/2017).

11. Žalovaný 1/ v dovolaní najskôr uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľom namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci

procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne uplatnenými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie (II. ÚS 76/07).

14. Podľa žalovaného 1/, ako možno z obsahu jeho dovolania vyvodiť, spočíva vada podľa § 420 písm. f/ CSP v tom, že súdy danú vec nesprávne právne posúdili (pozri bod 3.1.).

15. Žalovaný 1/ teda vyvodzuje existenciu procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP z nesprávneho právneho záveru odvolacieho súdu. Dovolací súd už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy konštatoval, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (pozri R 54/2012). Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, zotrúva rozhodovacia prax dovolacieho súdu aj v súčasnosti (pozri napr. R 24/2017 a tiež rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1 Cdo 71/2018, 2 Cdo 49/2018, 3 Cdo 37/2018, 4 Cdo 1/2018, 5 Cdo 191/2018, 7 Cdo 79/2018, 8 Cdo 76/2018).

16. Majúc na zreteli vyššie uvedené, dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu nedisponuje vadou konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, a teda prípustnosť dovolania žalovaného 1/ z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

17. Žalovaný 1/ prípustnosť dovolania vyvodzuje aj z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (pozri bod 3.2.), v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

18. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

19. Žalovaný 1/ považoval za kľúčovú otázku, či žalobný návrh bolo potrebné podriaďiť pod konanie podľa § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka, alebo pod konanie podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ako sám v dovolaní dodáva, odvolací súd právne vec podriadil pod ustanovenie § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka „v rozpore s nazhromaždenými dôkazmi, z ktorých je dostatočným spôsobom preukázané, že ... poskytnutie ochrany žalobcovi bolo možné len podľa § 123 a nasl., Obč. zák. a nie podľa § 417 ods. 2/ obč. zák.“ (bod 3.2.). V dovolaní žalovaný 1/ neuviedol rozhodnutie/rozhodnutia

dovolacieho súdu, od ktorého/ktorých sa odvolací súd odchyľil, a tiež neuviedol, v čom sa odvolací v prejednávanej veci odchyľil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu.

20. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi dovolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

21. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach a predpokladoch o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. V opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen všeobecne novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétne cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števcěk M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str.1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 6/2017, sp. zn. 3 Cdo 28/2017).

22. Dovolací súd preskúmaním obsahu dovolania zistil, že žalovaný 1/ nesplnil vyššie uvedenú povinnosť (bod 20 písm. b/), keď neuviedol konkrétne rozhodnutie/rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorého/ktorých sa odvolací súd odchyľil, a tiež neuviedol, v čom sa odvolací súd v prejednávanej veci odchyľil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu. Inak povedané dôvod prípustnosti podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP sa musí viazať na konkrétnu ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany dovolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd. Totiž jednotnou interpretáciou zákona sa zabezpečuje jednota uplatnenia právnej úpravy v rovnakých prípadoch, zvyšuje sa právna istota a subjektom práva sa umožňuje predvídať postup súdu, ktorý právna norma ukladá alebo predvída.

23. Žalovaný 1/ v dovolaní síce formálne označil za dovolací dôvod ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, vychádzajúc z obsahu dovolania v skutočnosti vyčítal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci (bod 19). Ak je v dovolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci, nie je z obsahového hľadiska splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z § 428 CSP, a to jeho odôvodnenie dovolacími dôvodmi. Za týchto okolností dovolací dôvod nebol dovolateľom vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, čo znamená, že žalovaný 1/ žiadnym spôsobom nevyargumentoval existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, (aj) ktorý v dovolacom prejave uviedol. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania [§ 447 písm. f/ CSP (1Cdo 131/2018, 8 Cdo 50/2017)].

24. Z dovolania ďalej vyplýva, že dovolateľ (tiež) nesúhlasí s vypustením časti žalobného návrhu súdom prvej inštancie, čím malo dôjsť k neoprávneným zásahom do práv žalobcu (bod 3.3.). Dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že takéto odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

25. Najvyšší súd preto konštatujúc danosť dôvodov pre odmietnutie dovolania v zmysle § 447 písm. c/ a f/ CSP, dovolanie žalovaného 1/ odmietol.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.